

บทที่ 4

ผลการทดสอบและการวิจารณ์

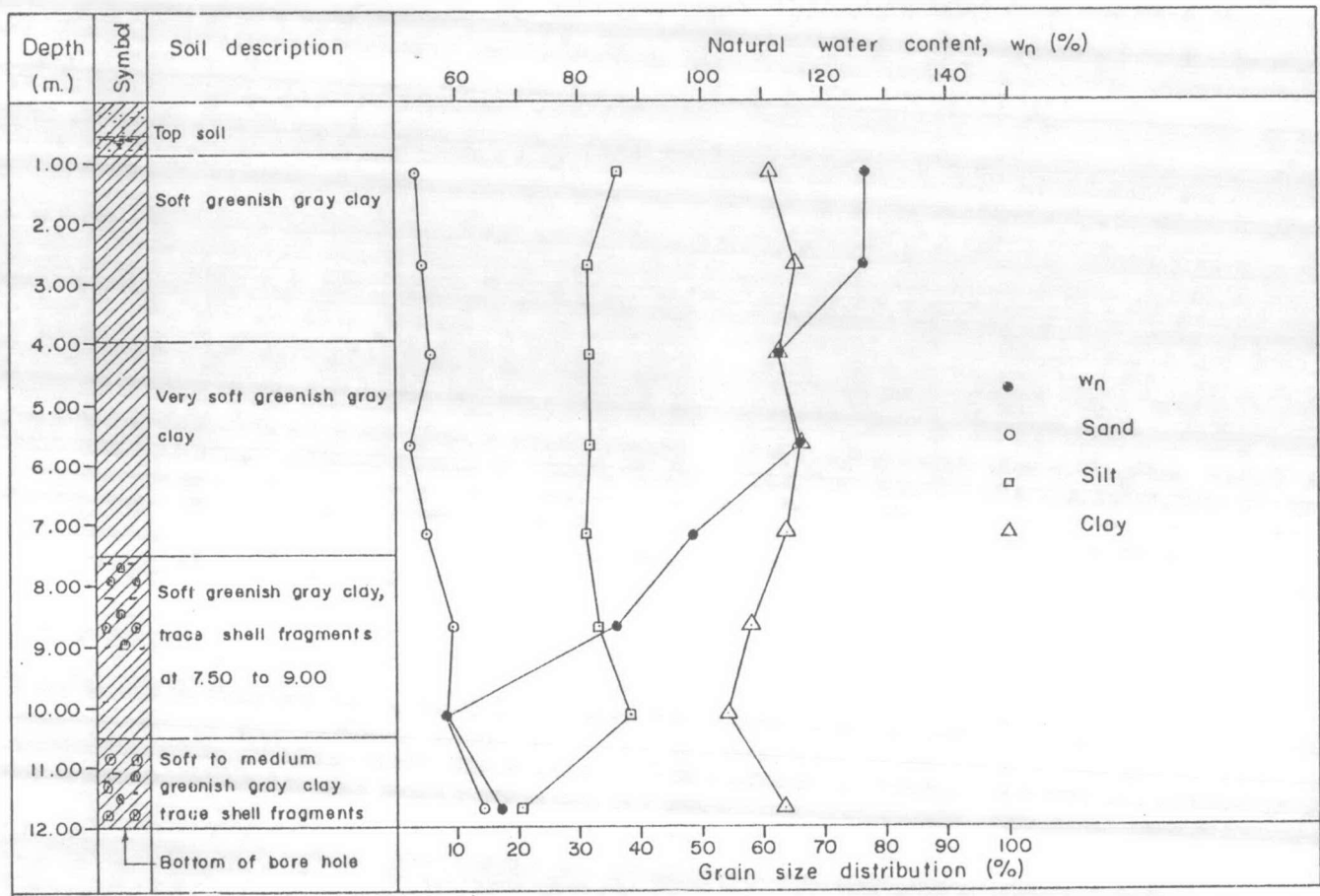
4.1 ลักษณะของชั้นดิน

ชั้นดินบริเวณถนนสุขาภิบาล 2 ซึ่งมีหลุม A1, A2, M1, M2 มีลักษณะดังนี้ (รูปที่ 4.1 และตารางที่ 4.1, 4.2, 4.3 และ 4.4)

จากผิวดินถึงความลึก 4 ม. เป็นดินที่ได้รับอิทธิพลจากลมฟ้าอากาศ (Weathered soil) มีรากพืช รุ รอยแตกเป็นแห่ง ๆ ตอนบนเป็นดินตะกอนปนทราย มีสีเหลืองอ่อนและสีเทา เขียวแทรก ระดับน้ำอยู่ลึก 0.55 ม. ตอนล่างตั้งแต่ความลึก 0.90 ม. ถึง 4.00 ม. เป็นดินเหนียวอ่อนสีเทาเขียว ความชื้นในดินสูงประมาณ 110-127 % ถัดลงไปถึงความลึก 7.50 ม. เป็นดินเหนียวอ่อนมากมีความชื้น 98-115 % ต่อจากช่วงนี้ถึงความลึก 10.50 ม. ยังคงเป็นดินเหนียวอ่อนสีเทาเขียว ความชื้นลดลงเป็น 60-95 % โดยที่ชั้น 7.50 ถึง 9.00 ม. มีเศษเปลือกหอยละลายปะปนอยู่ด้วย จากนั้นดินเริ่มแข็งขึ้นมีความชื้น 60-67 % แต่ยังคงเป็นดินเหนียวอ่อนสีเทาเขียวและมีเศษเปลือกหอยละลายปะปนอยู่จนถึงความลึก 12.00 ม.

ส่วนชั้นดินที่บริเวณใกล้ อสมท. ดินแดง ซึ่งมีหลุม A3 และ M3 มีลักษณะดังนี้ (รูปที่ 4.2 และตารางที่ 4.5 และ 4.6) คือ

จากผิวดินถึงความลึก 4 ม. เป็นดินที่ได้รับอิทธิพลจากลมฟ้าอากาศเช่นเดียวกัน ผิวดินเป็นดินตะกอนปนทรายมีสีเหลืองอ่อนปนสีส้มปนเทาเขียว มีรากพืชและใบไม้แทรก ระดับน้ำอยู่ที่ 0.45 ม. ลึกลงไปเป็นดินเหนียวอ่อนและดินตะกอนมีทรายละเอียดปะปนอยู่เล็กน้อย ความชื้นในดินประมาณ 70-90 % จากชั้น 4.00 ม. ถึง 8.00 ม. เป็นดินเหนียวอ่อนมากสีเทาเขียวและมีความชื้น 82-110 % เก็บตัวอย่างดินได้ยาก จากความลึก 8.00 ม. ถึง 10.00 ม. เป็นดินเหนียวอ่อนสีเทาเขียว ความชื้นในดินลดลงเป็น 90-98 %

รูปที่ 4.1 แสดงชั้นดินเหนียวอ่อนกรุงเทพฯ ที่บริเวณริมถนนสุขาภิบาล 2

ตารางที่ 4.1 สมบัติของตัวอย่างดินจากหลุม A1 ที่บริเวณริมถนนสุขาภิบาล 2

Depth	G	w_n %	LL %	PL %	PI %
0.70	2.76	92.0	84.4	40.4	44.0
1.70	2.77	127.4	144.6	51.3	93.3
2.70	2.76	131.3	136.1	47.2	88.3
3.70	2.76	133.6	110.5	53.0	57.5
4.70	2.76	131.7	107.0	50.1	56.9

ตารางที่ 4.2 สมบัติของตัวอย่างดินจากหลุม M1 ที่บริเวณริมถนนสุขาภิบาล 2

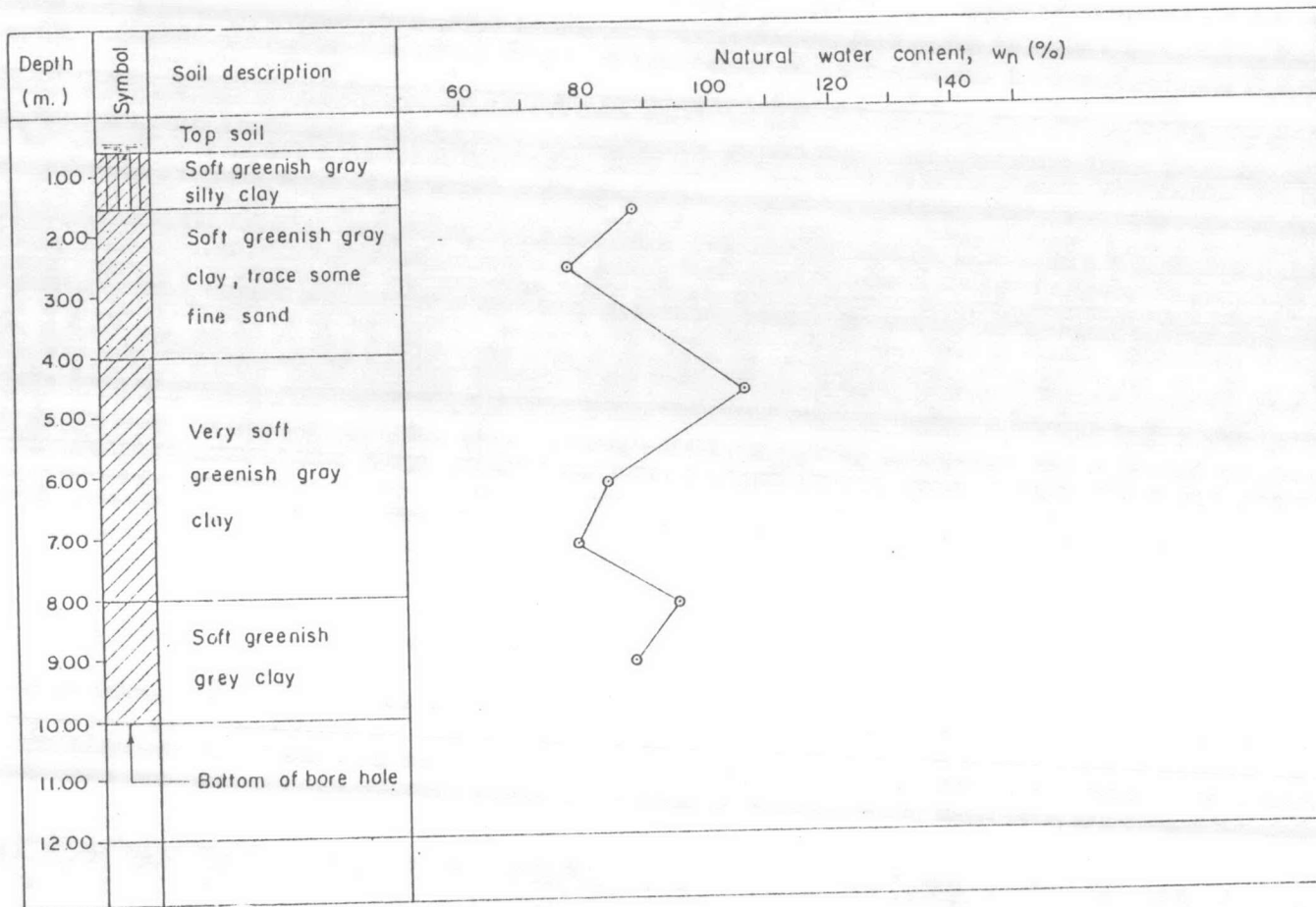
Depth	G	w_n %	LL %	PL %	PI %
1.20	2.76	131.7	117.0	54.0	63.0
2.70	2.76	127.7	123.1	52.9	70.2
4.20	2.75	120.3	114.1	53.4	60.7
5.70	2.75	118.1	108.3	70.5	57.8
7.20	2.76	114.2	127.1	47.4	79.7
8.70	2.77	91.8	99.6	32.3	67.3
10.20	2.76	89.0	73.4	29.2	44.2
11.70	2.75	70.3	87.5	35.8	51.7

ตารางที่ 4.3 สมบัติของตัวอย่างดินจากหลุม A2 ที่บริเวณริมถนนสุขาภิบาล 2

Depth	G	w_n %	LL %	PL %	PI %
0.70	2.76	79.6	85.2	41.5	43.7
1.70	2.77	129.6	140.1	52.2	87.9
2.70	2.76	134.8	135.2	51.0	84.2
3.70	2.76	125.5	123.9	58.0	65.9
4.70	2.76	146.8	113.0	58.9	54.1

ตารางที่ 4.4 สมบัติของตัวอย่างดินจากหลุม M2 ที่บริเวณริมถนนสุขาภิบาล 2

Depth	G	w_n %	LL %	PL %	PI %
1.20	2.76	126.8	112.0	44.1	67.9
2.70	2.76	126.4	122.0	46.6	75.4
4.20	2.75	112.6	107.8	34.6	73.2
5.70	2.75	115.5	119.3	45.6	73.7
7.20	2.76	98.5	122.8	41.7	81.1
8.70	2.77	86.2	98.1	46.9	51.2
10.20	2.76	58.9	88.5	35.6	52.9
11.70	2.75	67.4	83.6	32.1	51.5

รูปที่ 4.2 แสดงชั้นดินเหนียวอ่อนกรุงเทพฯ ที่บริเวณใกล้ อสมท. ดินแดง

ตารางที่ 4.5 สมบัติของตัวอย่างดินจากหลุม A3 ที่บริเวณใกล้ที่ทำการ อสมก. ดินแดง

Depth	G	w_n %	LL %	PL %	PI %
1.70	2.70	97.9	105.4	45.2	60.2
3.70	2.72	97.4	99.5	42.3	57.2
4.70	2.71	100.0	114.6	45.9	68.7

ตารางที่ 4.6 สมบัติของตัวอย่างดินจากหลุม M3 ที่บริเวณใกล้ที่ทำการ อสมก. ดินแดง

Depth	G	w_n %	LL %	PL %	PI %
1.75	2.60	90.7	99.6	42.6	57.0
2.75	2.73	70.4	84.5	43.4	41.1
4.75	2.71	109.0	102.9	45.0	57.9
6.25	2.72	86.7	115.5	43.8	71.7
7.25	2.73	81.8	98.2	41.2	57.0
8.25	2.74	98.5	99.5	44.1	55.4
9.25	2.70	90.8	98.2	43.5	54.7

4.2 ผลการทดสอบในสนาม

4.2.1 Auger Hole Method

ผลจากการทดสอบทั้ง 3 หลุม คือหลุม A1, A2 และ A3 ปรากฏว่า ค่าความซึมของน้ำในดินตามแนวนอนเฉลี่ยมีค่าลดลงเมื่อหลุมลึกมากขึ้น เมื่อดูกราฟรูปที่ 4.3 ซึ่งเขียนจากตารางที่ 4.7 จะเห็นว่าในชั้น Weathered clay คือจากผิวดินถึงความลึก 4.00 ม. k_h เฉลี่ยมีค่าประมาณ 5×10^{-5} ซม./วินาที

ส่วนค่า k_h ที่แต่ละชั้นความลึก 1.00 ม. ก็สามารถหาได้โดยการคำนวณจากสูตรของ Ernst เกี่ยวกับ layered soil ในสมการที่ (11) และ (14) ปรากฏว่า ในชั้น Weathered clay k_h มีค่าลดลงเมื่อชั้นดินลึกยิ่งขึ้นเช่นเดียวกัน นอกจากในบางความลึก k_h ไม่เป็นไปตามนี้ ซึ่งมีสาเหตุจากการมีรากพืชและทรายละเอียดปะปนกับดินในชั้นนั้น ๆ ทั้งหมดนี้ได้แสดงในกราฟรูปที่ 4.4 และตารางที่ 4.8

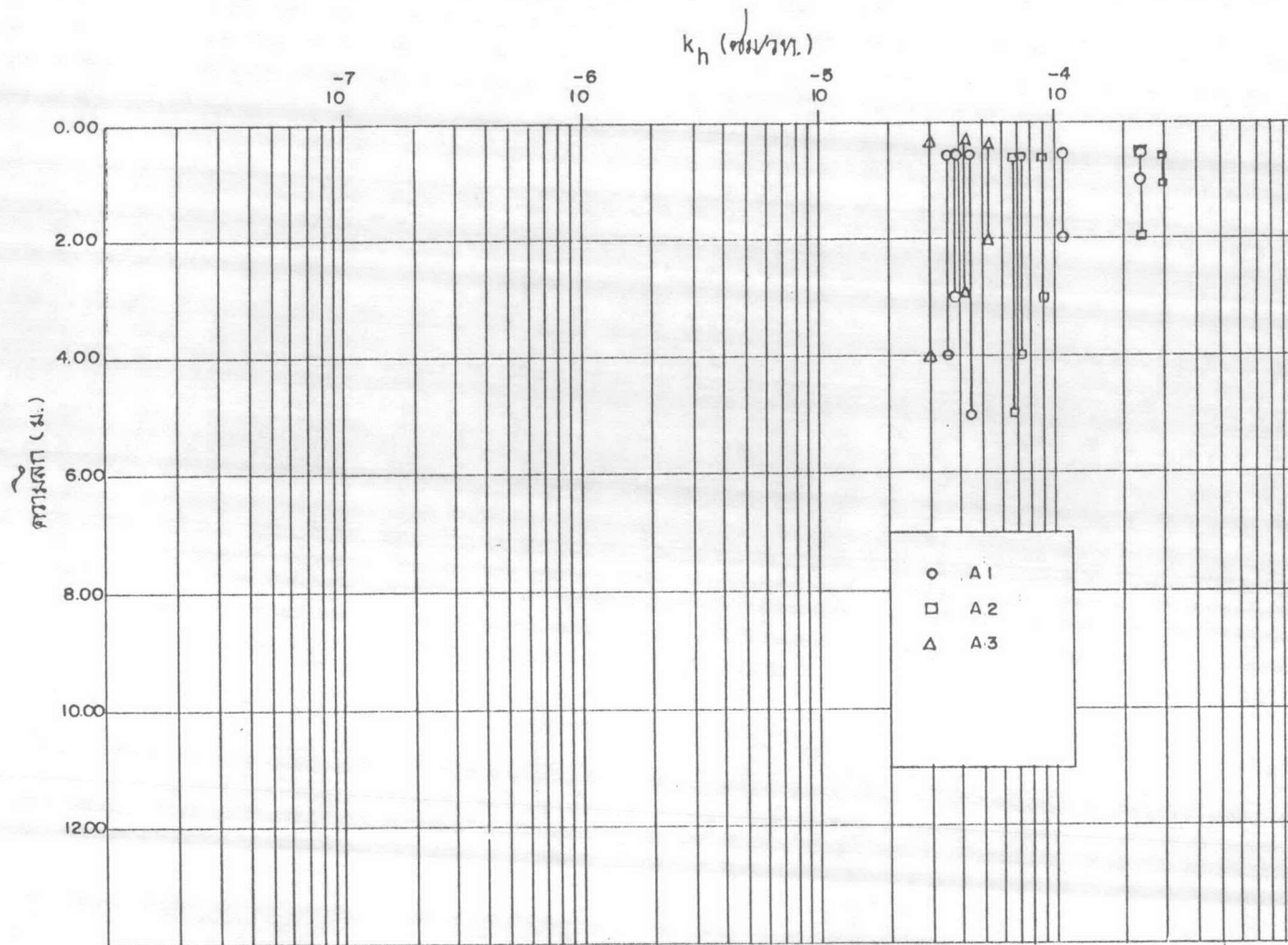
Duangkhae, S., (1970) ได้ใช้วิธีนี้หาค่าความซึมของน้ำในดินที่บริเวณสถาบัน AIT. รังสิต โดยทำการทดสอบจำนวน 6 หลุมลึกหลุมละ 4.50 ม. ปรากฏว่าในชั้น Weathered clay k_h มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.60×10^{-4} ถึง 6.48×10^{-4} ซม./วินาที และค่า k_h ลดลงตามความลึกเช่นเดียวกัน การที่ k_h มีค่ามากกว่าที่ผู้เขียนทดสอบได้เนื่องจากชั้นดินที่นั่นมีทรายน้อยอยู่มากนั่นเอง

4.2.2 Modified Auger Hole Method

วิธีนี้ใช้ทดสอบดินได้ลึกกว่าวิธีแรก จึงทำให้เห็นการเปลี่ยนแปลงค่า k_h ในชั้นดินได้อย่างชัดเจนดังรูป 4.4 และตารางที่ 4.9 ดังนี้คือ

ตั้งแต่ผิวดินลงมาถึงความลึกประมาณ 4.00-5.75 ม. ซึ่งเป็นช่วงที่ดินเปลี่ยนจากชั้น Weathered clay เป็นชั้นดินเหนียวอ่อนมาก k_h ลดลงจากประมาณ 2.5×10^{-4} ซม./วินาที เหลือประมาณ 6×10^{-6} ซม./วินาที จากนั้น k_h มีค่าเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 5×10^{-5} ซม./

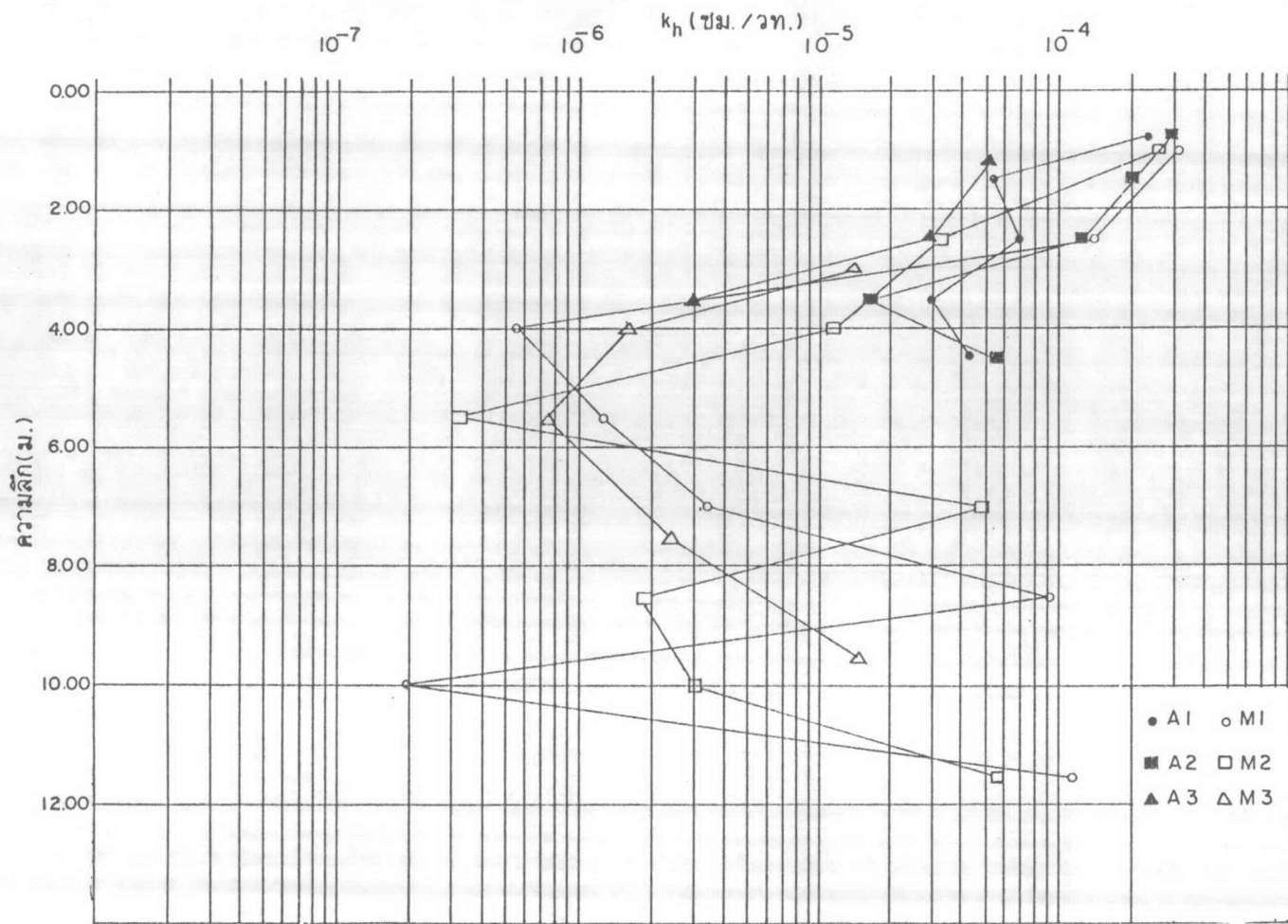

รูปที่ 4.3 Auger Hole Method แสดงค่าความซึมของน้ำในดินเฉลี่ยทั้งหมด

ตารางที่ 4.7 Auger Hole Method แสดงค่าความซึมของน้ำในดินตามแนวนอน
เฉลี่ยตลอดความลึกของทั้งหลุม

หลุม	ความลึก (ม.)	k_h เฉลี่ยตลอดทั้งหลุม (ซม./วินาที)
A1	0.54 - 1.00	2.37×10^{-4}
	0.54 - 2.00	1.10×10^{-4}
	0.54 - 3.00	3.81×10^{-5}
	0.54 - 4.00	3.64×10^{-5}
	0.54 - 5.00	4.44×10^{-5}
A2	0.57 - 1.00	2.98×10^{-4}
	0.57 - 2.00	2.39×10^{-4}
	0.57 - 3.00	9.36×10^{-5}
	0.57 - 4.00	7.27×10^{-5}
	0.57 - 5.00	6.92×10^{-5}
A3	0.37 - 2.00	5.36×10^{-5}
	0.37 - 3.00	4.23×10^{-5}
	0.37 - 4.00	3.02×10^{-5}

รูปที่ 4.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความลึกกับค่าความชื้นของน้ำในดินตามแนวนอนจากการทดสอบในสนาม

ตารางที่ 4.8 Auger Hole Method แสดงค่าความซึมของน้ำในดินตาม
 แนวนอนที่ระดับความลึกต่าง ๆ

หลุม	ความลึก (ม.)	k_h ที่ชั้นต่าง ๆ (ซม./วินาที)
A1	0.54 - 1.00	2.37×10^{-4}
	1.00 - 2.00	5.49×10^{-5}
	2.00 - 3.00	7.02×10^{-5}
	3.00 - 4.00	3.05×10^{-5}
	4.00 - 5.00	4.48×10^{-5}
A2	0.57 - 1.00	2.98×10^{-4}
	1.00 - 2.00	2.05×10^{-4}
	2.00 - 3.00	1.27×10^{-4}
	3.00 - 4.00	1.68×10^{-5}
	4.00 - 5.00	5.68×10^{-5}
A3	0.37 - 2.00	5.36×10^{-5}
	2.00 - 3.00	3.01×10^{-5}
	3.00 - 4.00	3.07×10^{-6}

ตารางที่ 4.9 Modified Auger Hole Method แสดงค่าความซึมของน้ำ
ในดินตามแนวนอนกับความลึก

หลุม	ความลึก (ม.)	k_h (ซม./วินาที)
M1	0.50 - 1.50	3.22×10^{-4}
	2.00 - 3.00	1.43×10^{-4}
	3.50 - 4.50	5.71×10^{-7}
	5.00 - 6.00	1.29×10^{-6}
	6.50 - 7.50	3.40×10^{-6}
	8.00 - 9.00	9.45×10^{-5}
	9.50 - 10.50	1.94×10^{-7}
	11.00 - 12.00	1.19×10^{-4}
M2	0.50 - 1.50	2.66×10^{-4}
	2.00 - 3.00	3.31×10^{-5}
	3.50 - 4.50	1.17×10^{-5}
	5.00 - 6.00	3.24×10^{-7}
	6.50 - 7.50	4.98×10^{-5}
	8.00 - 9.00	1.83×10^{-6}
	9.50 - 10.50	3.04×10^{-6}
	11.00 - 12.00	5.64×10^{-5}
M ₃	2.50 - 3.50	1.45×10^{-5}
	3.50 - 4.50	1.64×10^{-6}
	5.00 - 6.00	7.58×10^{-7}
	7.00 - 8.00	2.45×10^{-6}
	9.00 - 10.00	1.52×10^{-5}

วินาทีที่ความลึกราว 8 ม. ซึ่งเริ่มพบเศษเปลือกหอยละลายปะปนอยู่ในดิน แล้วชั้นดินเหนียวอ่อนมากนี้เริ่มเปลี่ยนเป็นชั้นดินเหนียวอ่อนจนถึงความลึกประมาณ 10.00 ม. k_h จึงกลับลดลงมาเหลือประมาณ 7×10^{-7} ซม./วินาที จากนั้น k_h มีค่ามากขึ้นเป็นประมาณ 8×10^{-5} ซม./วินาทีที่ความลึกเกือบ 12.00 ม. ซึ่งได้มีการพบเศษเปลือกหอยละลายอยู่ในดินอีกเป็นจำนวนมาก

จากลักษณะการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทำให้ไม่สามารถที่จะทำนายการเปลี่ยนแปลงค่า k_h ได้ ทราบได้เพียงว่า k_h จะเปลี่ยนแปลงมากในช่วงที่มีการเปลี่ยนชั้นดินหรือเมื่อมีสิ่งแปลกปลอมในดิน

Jamshed, A.D., (1975) ได้ทดสอบค่าความซึมของน้ำในสนามที่บริเวณโครงการก่อสร้างสนามบินหนองงูเห่าโดยวิธี Constant Head Test on Piezometer ในการทดสอบนี้ใช้ piezometer 2 ชนิด ชนิดแรกเป็น piezometer แบบยาว ทำขึ้นจากท่อเหล็กชุบสังกะสีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง $3/4$ นิ้ว เจาะรูพรุนรอบท่อเป็นระยะ 5.50 ม. แล้วนำไปติดตั้งที่ความลึกระหว่าง 7.00 ถึง 12.50 ม. ซึ่งอยู่ในชั้นดินเหนียวอ่อนพอดี แล้ววัดค่า k_h เฉลี่ยได้ 3.6×10^{-7} ซม./วินาที ชนิดที่สองเป็น piezometer แบบกุด มีส่วนปลายที่น้ำซึมเข้าออกได้ยาว 30 ซม. ใช้กดลงดินโดยอาศัยแรงคนหรือแม่แรง piezometer แบบนี้สามารถวัดค่า k_h ของชั้นดินได้ลึกช่วงละ 30 ซม. จากการทดสอบ ผลปรากฏว่า k_h เปลี่ยนแปลงอย่างมีอาจทำนายได้ตามความลึกเช่นเดียวกัน กล่าวคือ ตั้งแต่ช่วง 2.00 ม. ถึง 5.00 ม. k_h ลดจาก 1×10^{-5} ถึง 5×10^{-8} ซม./วินาที จากช่วง 5.00 ม. ถึง 8.00 ม. k_h มากขึ้นเป็น 8×10^{-6} ซม./วินาที จากนั้น k_h ลดลงและเพิ่มขึ้นในลักษณะผันเลี้ยวระหว่าง 8×10^{-8} ซม./วินาที กับ 1×10^{-6} ซม./วินาที สลับกันทุก ๆ เมตร จนถึงความลึก 12.00 ม.

นอกจากนี้เขายังใช้ piezometer แบบกุด ทดสอบดินที่ AIT. รั้งลัดได้ k_h ในช่วงความลึก 2.00-4.00 ม. มีค่าประมาณ 10^{-7} ซม./วินาที ในช่วง 5.00 ม. ได้ 10^{-6} ซม./วินาที ในช่วง 6.00-8.00 ม. ได้ 10^{-7} ซม./วินาที และในช่วงประมาณ 9.00 ม. k_h มีค่ามากถึงเกือบ 10^{-5} ซม./วินาที

Mesbahuddin Ahmed, Md., (1979) ได้ทดสอบหาค่า k_h ของชั้นดินเหนียวอ่อนที่สถาบัน AIT. รังสิตโดยใช้ Twin Tube Hydraulic Piezometer จำนวน 5 ชุด ผังไว้ที่ความลึก 1.27 ม., 2.77 ม., 4.27 ม., 6.27 ม. และ 8.22 ม. ผลปรากฏว่าที่ระยะลึก 1.27 ม. k_h มีค่าประมาณ 2.7×10^{-5} ซม./วินาที และลดลงเป็น 8.7×10^{-8} ซม./วินาที จากความลึก 2.77 ถึง 6.27 ม. จากนั้น k_h เพิ่มขึ้นเป็น 3.2×10^{-6} ซม./วินาที ที่ 8.22 ม.

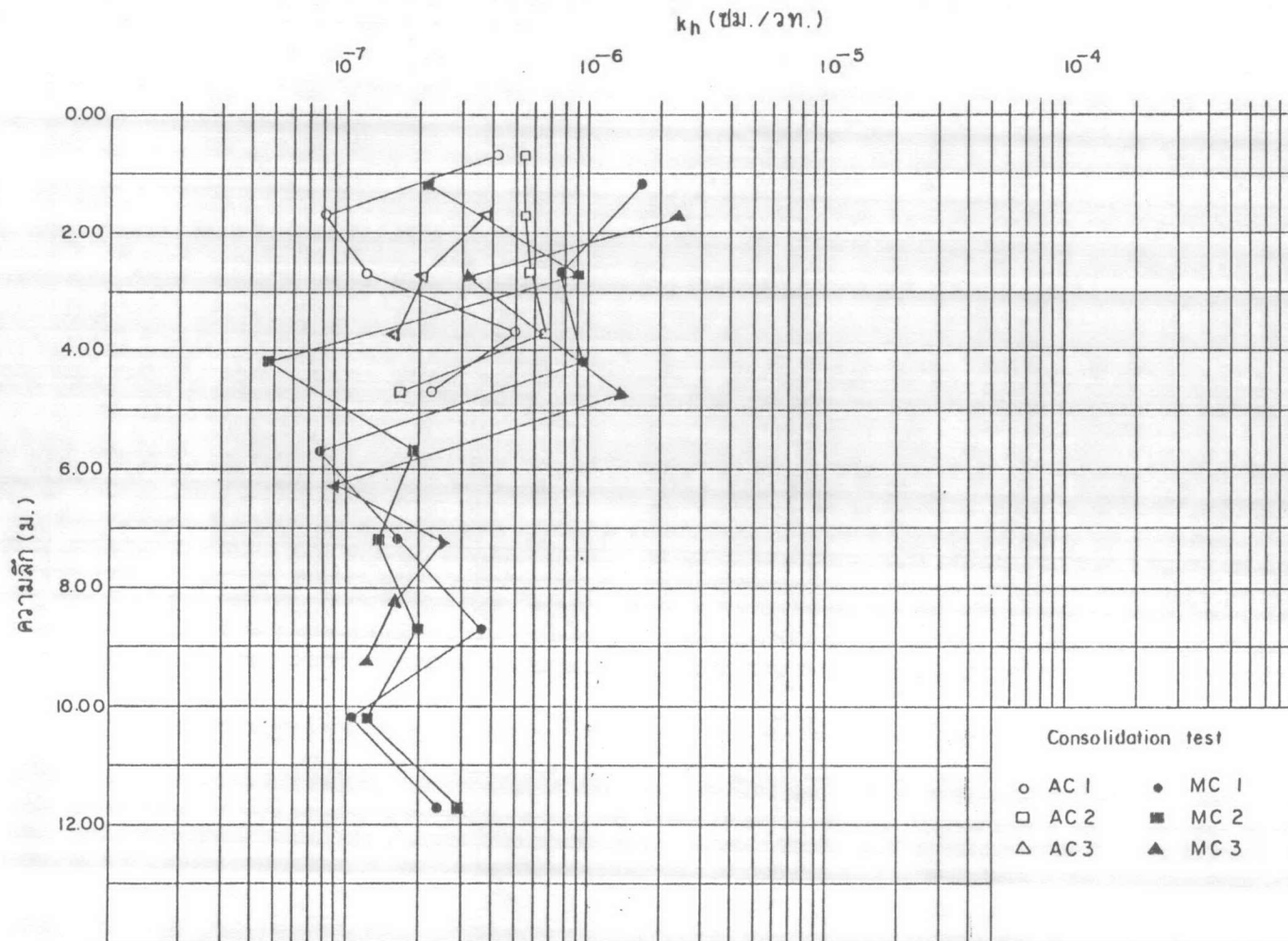
4.2.3 เปรียบเทียบค่าความซึมของน้ำในดินที่หาโดยวิธี Auger Hole Method และ Modified Auger Hole Method

เมื่อดูจากรูปที่ 4.4 จะเห็นว่ากราฟของทุกหลุมของทั้ง 2 วิธีไขว้ตัดกันไปตามตลอดความลึก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ค่า K_h เหล่านี้เกาะกลุ่มกัน และต่างก็มีค่าลดลงตามความลึก จึงเป็นการพิสูจน์ว่า การทดสอบทั้ง 2 วิธีเชื่อถือได้ เพราะให้ผลที่สอดคล้องกัน

4.3 ผลการทดสอบในห้องปฏิบัติการ

จากการหาค่าความซึมของน้ำในดินโดยวิธี Consolidation Test (รูปที่ 4.5 และ ตารางที่ 4.10, 4.11) ปรากฏว่าค่า k_h เหล่านี้เกาะกันเป็นกลุ่มโดยตอนบนเป็นกลุ่มใหญ่ ค่าเฉลี่ย k_h มีค่าประมาณ 5×10^{-7} ซม./วินาที ส่วนตอนล่างตั้งแต่ 5.50 ม.ลงไปเส้นกราฟดูราวกับขนานกัน และเปลี่ยนแปลงในลักษณะฟันเลื่อย โดยลดลงและเพิ่มขึ้นสลับกัน ภายในช่วง 8×10^{-8} ซม./วินาที ถึง 3.5×10^{-7} ซม./วินาที

Duangkhae, S., (1970) ได้ใช้วิธี Constant Head Test on Permeameter หาค่า k_h จากตัวอย่างดินที่สถาบัน AIT. รังสิต เขาพบว่า ในชั้น weathered clay k_h มีค่าระหว่าง 6×10^{-5} ถึง 2×10^{-7} ซม./วินาที และในชั้นดินเหนียวอ่อนมีค่า 6×10^{-8} ซม./วินาที นอกจากนี้เขายังพบว่า back pressure ไม่มีอิทธิพลต่อค่า k_h เนื่องจากตัวอย่างดินมีความอิ่มตัวอยู่แล้ว และค่า hydraulic gradient ก็ไม่มีผลต่อ k_h เช่นกัน ในการวิจัยของเขายังได้นำ

รูปที่ 4.5 การทดสอบในห้องปฏิบัติการ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าความซึมของน้ำในดินตามแนวนอน กับความลึก

ตารางที่ 4.10 Consolidation Test แสดงค่าความซึมของน้ำในดินตามแนว
นอนกับความลึกของหลุม A1, A2 และ A3

หลุม	ตัวอย่าง	ความลึก (ม.)	k_h (ซม./วินาที)
A1	AC1	0.70	4.21×10^{-7}
		1.70	8.13×10^{-8}
		2.70	1.21×10^{-7}
		3.70	4.98×10^{-7}
		4.70	2.26×10^{-7}
A2	AC2	0.70	5.51×10^{-7}
		1.70	5.51×10^{-7}
		2.70	5.94×10^{-7}
		3.70	6.69×10^{-7}
		4.70	1.68×10^{-7}
A3	AC3	1.70	3.80×10^{-7}
		2.70	2.09×10^{-7}
		3.70	1.65×10^{-7}

ตารางที่ 4.11 Consolidation Test แสดงค่าความซึมของน้ำในดิน
ตามแนวนอนกับความลึกของหลุม M1, M2 และ M3

หลุม	ตัวอย่าง	ความลึก (ม.)	k_h (ซม./วินาที)
M1	MC1	1.20	1.69×10^{-6}
		2.70	7.77×10^{-7}
		4.20	9.63×10^{-7}
		5.70	7.62×10^{-8}
		7.20	1.62×10^{-7}
		8.70	3.61×10^{-7}
		10.20	1.05×10^{-7}
		11.70	2.42×10^{-7}
M2	MC2	1.20	2.19×10^{-7}
		2.70	9.17×10^{-7}
		4.20	4.64×10^{-8}
		5.70	1.94×10^{-7}
		7.20	1.36×10^{-7}
		8.70	1.98×10^{-7}
		10.20	1.21×10^{-7}
		11.70	2.90×10^{-7}
M3	MC3	1.75	2.41×10^{-6}
		2.75	3.13×10^{-7}
		4.75	1.38×10^{-6}
		6.25	9.07×10^{-8}
		7.25	2.55×10^{-7}
		8.25	1.61×10^{-7}
		9.25	1.22×10^{-7}

ข้อมูลจากวิธี Consolidation Test ที่ทดสอบโดยคนอื่นมาหาค่า k_h ปรากฏว่า k_h ที่หาได้ มีค่ามากกว่า k_h จากการทดสอบของเขาเอง และ k_h เหล่านี้มีค่าใกล้เคียงกันมาก ไม่เปลี่ยนแปลงอย่างการใช้ Constant Head Test จึงสรุปได้ว่าวิธี Consolidation Test ให้ค่า k_h ที่ใกล้เคียงกับค่าในสนามมากกว่าแบบ Constant Head Test

Jamshed, A.D., (1975) Constant Head Test กับตัวอย่างดินที่เก็บจากที่หนองงูเห่า และที่สถาบัน AIT. โดยทดสอบกับตัวอย่างขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง $2\frac{1}{2}$ นิ้ว และ 6 นิ้ว เขาสรุปว่า k_h ที่หาได้จากตัวอย่างขนาด 6 นิ้วมีค่ามาก และให้ค่าที่ใกล้เคียงกับ k_h ในสนาม ส่วน k_h ที่ได้จากตัวอย่างขนาด $2\frac{1}{2}$ นิ้ว มีค่าค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับค่าที่หาได้ในสนาม จึงเห็นได้ชัดเจนว่า ตัวอย่างขนาดใหญ่สามารถแทนสภาพดินในสนามได้ดีกว่า นอกจากนี้เขายังมีความเห็นเช่นเดียวกับ Duangkhae ว่า Hydraulic gradient ไม่มีอิทธิพลต่อการทดสอบหาค่า k_h

Mesbahuddin Ahmed, Md., (1977) ได้ใช้วิธี Constant Head Test ทดสอบตัวอย่างดินที่เก็บจากสถาบัน AIT. รังสิต เขาพบว่า ในชั้นเปลือกดินซึ่งหนาประมาณ 2.5 ม. k_h มีค่า 1.6×10^{-7} ซม./วินาที ถัดลงไปเป็นชั้นดินเหนียวอ่อน ซึ่งลึกถึงชั้น 6.5 ม. k_h มีค่าระหว่าง 5.0×10^{-8} - 3.6×10^{-7} ซม./วินาที และในชั้นดินเหนียวปนทรายซึ่งลึก 7.5 ถึง 8.4 ม. k_h เป็น 3.5×10^{-7} ซม./วินาที

หลังจากนั้นเขาใช้ Consolidation Test หาค่า k_h ในห้องปฏิบัติการอีกครั้งหนึ่งได้ k_h ในชั้นเปลือกดินเป็น 2.7×10^{-7} ซม./วินาที ในชั้นดินเหนียวอ่อนได้ 1.4×10^{-7} - 5.6×10^{-7} ซม./วินาที และในชั้นดินเหนียวปนทรายได้ 3.3×10^{-7} ซม./วินาที

จากผลที่ได้ เขาสรุปว่า การหาค่า k_h ของชั้นดินเหนียวอ่อนกรุงเทพโดยวิธี Consolidation Test ให้ผลที่ใกล้เคียงกับในสนามมากกว่าวิธีอื่น ซึ่งก็สอดคล้องกับการวิจัยของ Duangkhae ดังนั้น ค่า k_h ที่หาได้โดยวิธีนี้จึงเหมาะสมที่จะนำไปใช้แก้ปัญหาค่าของดินได้ และนอกจากนี้เขายังพบว่า ในชั้นเปลือกดิน k_h ในสนามมีค่ามากกว่าค่าเฉลี่ย k_h ในห้องปฏิบัติการ 100

เท่า และในชั้นดินเหนียวปนทราย k_h ในสนามมีค่ามากกว่าเพียง 10 เท่า

เขามีความเห็นตรงกับผู้วิจัยคนอื่น ๆ ว่า back pressure ไม่มีผลต่อ k_h ใน Constant Head Test และ k_h มีค่าลดลงเมื่อเพิ่มความดันในเนื้อดินใน Consolidation Test

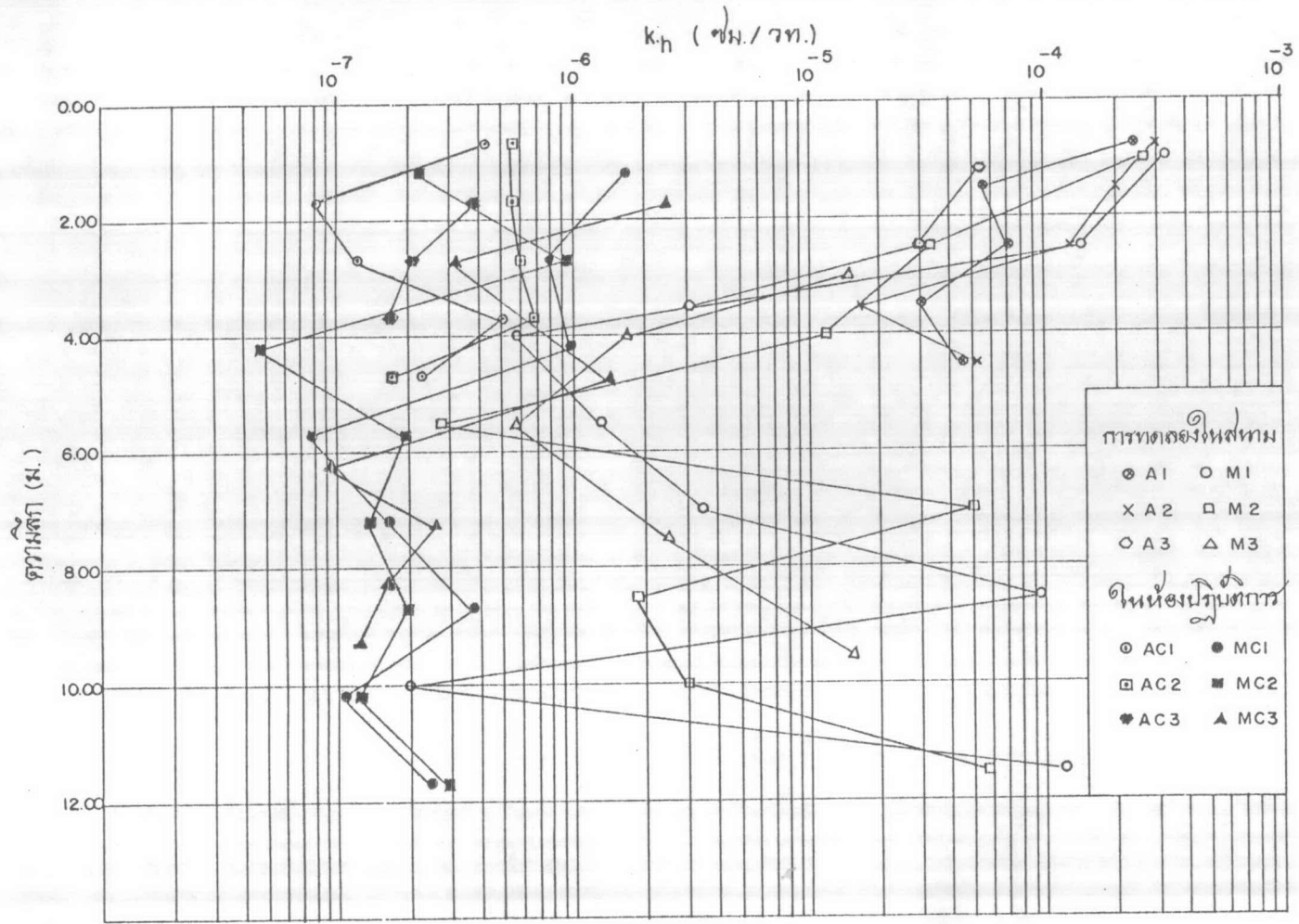
นอกจากนี้ยังได้พบว่า k_h ที่คำนวณได้จากวิธี $\sqrt{t}$ fitting curve มีค่ามากกว่าโดยวิธี log time curve ในช่วงความดันปกติ แต่จะมีค่าใกล้เคียงกันที่ความดันสูง ๆ

4.4 เปรียบเทียบผลการทดสอบในสนามกับในห้องปฏิบัติการ

จากการทดสอบในสนามสรุปได้ว่าค่า k_h ที่หาโดยวิธี Auger Hole Method และ Modified Auger Hole Method ให้ผลที่สอดคล้องกัน และจากการทดสอบในห้องปฏิบัติการก็ปรากฏผลว่า k_h มีค่าเกาะกลุ่มกัน ซึ่งตรงกับผลการวิจัยที่ใช้วิธี Consolidation Test ของผู้วิจัยอื่น ๆ

เมื่อนำ k_h ในสนามและในห้องปฏิบัติการมาเปรียบเทียบกันดังรูปที่ 4.6 จะเห็นว่าในชั้น weathered clay, k_h ในสนามมีค่ามากกว่าในห้องปฏิบัติการราว 450 เท่า แล้วค่า k_h ในสนามลดลงเป็น 10 เท่าของในห้องปฏิบัติการที่ความลึกราว 4 ม. หลังจากนั้นค่า k_h ในสนามและในห้องปฏิบัติการมีค่าเพิ่มขึ้นและลดลงตามความลึกในลักษณะฟันเลื่อย โดยค่าในสนามจะเป็นฝ่ายเปลี่ยนแปลงมาก เช่นที่ความลึก 8 ม. และ 12 ม. ซึ่งเป็นชั้นที่พบเศษเปลือกหอยลาย k_h ในสนามมีค่ามากเป็นประมาณ 300 เท่าของค่าในห้องปฏิบัติการที่ระยะลึก 10 ม. ซึ่งเป็นชั้นดินเหนียวอ่อนมีเนื้อดินเป็นเอกพันธุ์ k_h มีค่าเกือบเท่ากัน

ดังนั้นจะเห็นว่า k_h ในสนามจะมีค่าใกล้เคียงกับในห้องปฏิบัติการเมื่อดินในชั้นนั้นเป็นเอกพันธุ์ และจะมีค่าแตกต่างกันมากเมื่อดินนั้นไม่เป็นเอกพันธุ์ และนี่คือจุดสำคัญในการประมาณค่า k_h ในสนามได้อย่างมีหลักเกณฑ์ เมื่อทราบลักษณะชั้นดินและค่า k_h ในห้องปฏิบัติการ

รูปที่ 4.6 เปรียบเทียบค่าความชื้นของน้ำในดินตามแนวนอนจากการทดสอบในสนามและในห้องปฏิบัติการ